

Ekstraktudskrift af retsbogen

Den 4. marts 2013 kl. 09.30 blev retten sat af dommerne Anni Højmark (retsformand), Lene Sigvardt og Kim Rasmussen med nævninger.

Retsmødet var offentligt.

Rettens nr. 3124/2012

Politiets nr. SA3-2012-6250-0148

Anklagemyndigheden

mod

T1, og

T2

...

Efter votering afsagde retten følgende

Kendelse:

HM's forsvinden

HM blev sidst set af T1 den 11. november 2010, ifølge T1's forklaring i tidsrummet omkring kl. 19.00. Efter dette tidspunkt har T1 eller andre af HM's nære pårørende ikke set ham eller haft kontakt med ham. Der er ingen, der har været i telefonisk kontakt med eller modtaget mails fra HM efter den 11. november 2010, kl. 18.24.26. Der kan i den forbindelse ikke lægges vægt på vidnet JJ's forklaring om, at hun har set en person, der bestemt lignede HM i december 2010 eller på PS' skiftende og utroværdige forklaringer. Det kan navnlig ikke lægges til grund, at det var HM, som PS snakkede med den 11. november 2010, kl. 19.26.12. Forud for denne samtale var alle opkald til HM's telefoner gået på telefonsvarer i tidsrummet fra kl. 18.41.14.

Det fremgår af vidneforklaringerne og teleoplysningerne, at HM ved sin forsvinden benyttede to mobiltelefoner særdeles hyppigt. Han medbragte hverken disse telefoner eller sin computer ved sin forsvinden, ligesom han ikke kørte fra stedet i den Porsche Cayenne, som han og T1 var kørende i til hytten på Enø. Der er ingen oplysninger i øvrigt, der tyder på, at HM kørte fra stedet.

T1 har forklaret, at han tror, at HM forsvandt som en reaktion på, at han havde meddelt HM, at han ville forlade ham til fordel for TC, og at HM nu opholder sig skjult i udlandet med en større sum penge.

T1 har forklaret, at han ikke havde planlagt tidspunktet for sin meddelelse af samlivsbruddet gennem længere tid, og at HM's reaktion var spontan vrede. Uanset at der op til den 11. november 2010 var uoverensstemmelser i forholdet, må det lægges til grund, at HM ikke vidste, at T1 netop den 11. november 2010 ville meddele, at han ville forlade ham. Der er derfor intet grundlag for at antage, at HM havde truffet forberedelser til at forsvinde netop denne dag, f.eks. ved at arrangere transport fra hytten på Enø, der ligger i en afstand af ca. 12 kilometer fra Næstved by, eller gøre økonomiske forberedelser til sin forsvinden.

Efter de af HR og HM's mor afgivne forklaringer må det tværtimod lægges til grund, at HM havde lagt planer for den nærmeste fremtid. Han havde talt med HR om, at han og T1 kunne flytte i en

slags bofællesskab med HR og de to døtre på en gård, ligesom han havde været involveret i at planlægge sin yngste datters konfirmation, der skulle afholdes i foråret 2011.

T1 har forklaret, at HM og han havde en fælles økonomi baseret på omfattende økonomisk kriminalitet, som gav dem mulighed for at lægge betydelige kontante midler til side. Ifølge T1's forklaring drejede det sig om en kuvert og en pengekasse med i hvert fald 175.000 kr. i hytten på Enø, mellem 700.000 og 1.000.000 kr. gemt i en skorsten på Udsigtsbakken 2, og mellem 8 og 12 millioner kr. på udenlandske konti. T1 har forklaret, at ingen af disse penge var til stede efter HM's forsvinden.

Det må efter HR, D og HM's mors forklaringer lægges til grund, at HM var meget generøs over for sine to døtre og købte store ting til dem, ligesom han gennem en lang periode havde betalt udgifterne til blandt andet døtrenes hestehold samt udgifter til, at D kunne køre i den Porsche Cayenne, som HM havde foræret hende til hendes 18 års fødselsdag. På baggrund af forklaringen fra D, der boede hos HM og T1 fra januar 2010 til november 2010, må det imidlertid lægges til grund, at der i de seneste måneder forud for HM's forsvinden skete en forringelse af HM og T1's økonomi, f.eks. ved at der blev sparet mærkbart på madudgifterne, ligesom der opstod restancer på betalingerne til hestepostaldning, og benzinkortet blev lukket.

HR har forklaret, at hun havde lånt HM og T1 600.000 kr. og alene fået 150.000 kr. tilbagebetalt.

På denne baggrund, og da det end ikke er sandsynliggjort, at HM og T1 lå inde med store kontantbeløb og indeståender på udenlandske konti, tilsidesætter retten T1's forklaring om parrets økonomi. Det kan derfor lægges til grund, at HM ikke er forsvundet med store pengebeløb, som har kunnet sikre hans eksistens i de mere end 2 år, der nu er forløbet, siden han forsvandt.

Efter forklaringerne afgivet af HM's nærmeste familie kan det lægges til grund, at han havde en overordentlig nær kontakt med sine pårørende helt frem til sin forsvinden. Han var flere gange dagligt i telefonisk kontakt med HR, men denne telefonkontakt, samt den hyppige kontakt med døtrene, ophørte den 11. november 2010 om aftenen. Det må efter disse vidners forklaringer lægges til grund, at HM ville have kontaktet dem, såfremt han befandt sig i udlandet.

Efter det om HM og hans personlighed oplyste må det i øvrigt lægges til grund, at HM ikke stiltiende ville have accepteret de økonomiske transaktioner, som T1 kort tid efter den 11. november 2010 iværksatte vedrørende parrets virksomheder med tilhørende ejendomme.

T1 har forklaret, at HM også kan have valgt at skjule sig i udlandet, fordi han stod foran at skulle afsone en længere fængselsstraf. Hertil bemærkes, at HM den 11. november 2010 ikke stod umiddelbart foran at skulle få dom i den verserende sag i Østre Landsret, ligesom der ikke foreligger oplysninger om, at han var blevet indkaldt til afsoning. Da HM således ikke stod umiddelbart for at skulle afsone, tilsidesætter retten T1's forklaring herom som årsag til HM's forsvinden.

Efter de afgivne vidneforklaringer må det afvises, at HM har begået selvmord.

Retten finder efter det foran anførte, at HM er død, og at døden er indtrådt omkring det tidspunkt, hvor kontakten med hans pårørende ophørte.

Er HM dræbt af de tiltalte?

T1

Bevisførelsen viser, at HM og T1 levede i et ægteskabeligt forhold, der også omfattede sex. HM var afhængig af, at T1 foretog de praktiske ting i parforholdet. De drev virksomheder sammen, også af kriminel art.

I sommeren 2010 mødte T1 TC og deres bekendtskab udviklede sig efter begges forklaring til en forelskelse. Efter at TC i en periode havde boet hos HM og T1 på Udsigtsbakken, begyndte T1 at se TC uden HM's vidende. TC foretog i tidsrummet fra den 2. til og med 5. november 2010 med sin mobiltelefon optagelser af samtaler, som hun og T1 førte. På baggrund af T1's udtalelser på disse optagelser, kan det lægges til grund, at T1 var frustreret over, at HM kontrollerede og styrede hans liv, ligesom det kan lægges til grund, at han sammen med TC lagde planer med henblik på, at de to kunne være sammen. Samtidig viser optagelserne, at T1 var træt af HM, hvilket T1's egen forklaring til dels bekræfter. Her lægger retten især vægt på udtalelser som "... jeg er ligeglad [TC] – hvis bare jeg kan komme væk på den her måde, så har jeg kun ét alternativ tilbage og det er at vride nakken rundt på ham og grave ham ned et eller andet sted, og det er der jeg er ved at være..", og "lige nu har vi en masse problemer, fordi vi har en eller anden idiot i vores liv, der ligger på tværs" og "nu skriver han bare beskeder om al[t] det jeg skal gøre, nu har jeg fået 5 beskeder fra ham, han sidder bare derhjemme, hold kæft hvor jeg glæder mig til ? ..."

Ud fra indholdet af de nævnte samtaler og T1's forklaring kan det lægges til grund, at T1 skulle skaffe 100.000 kr., som skulle overdrages til T2 i kontanter. TC skulle overbringe pengene til T2 på en rasteplass ved Herfølge, og der skulle tales om "film", når pengene skulle overleveres. Det fremgår ligeledes af optagelserne, at T1 havde hastværk med at skaffe dette beløb.

Det må efter de fremlagte lånedokumenter og opbevaringsbilag samt den af VA afgivne forklaring lægges til grund, at TC lånte 100.000 kr. til T1 og fik designermøbler som sikkerhed. T1 og TC's samstemmende forklaringer om, at lånet aldrig blev effektueret tilsidesættes som utroværdige. VA, der har udformet lånedokumentet og deltaget i flytningen af møblerne, har forklaret, at de penge, som TC lånte til T1, skulle bruges til T2. Retten lægger herefter til grund, at et beløb på 100.000 kr. blev overdraget til T2 i begyndelsen af november 2010, hvortil bemærkes, at T2 i begyndelsen af november 2010 havde et stort pengeforbrug.

Retten tilsidesætter de tiltaltes samstemmende forklaringer om, at der var tale om penge, der skulle skaffes til betaling for "papirarbejdet" med overdragelse af de 7 selskaber fra T1 til T2. Retten har i den forbindelse lagt vægt på det tidsmæssige forløb og forklaringen fra PSA, der havde udført revisionsarbejde, samt forklaringen fra JSA, der lavede overdragelsesdokumenterne. PSA har således forklaret, at han udarbejdede en værdierklæring dateret 3. februar 2011, og at han husker, at han på et tidspunkt efter HM's forsvinden fik et kontantbeløb, muligt 10.000 kr. i 100 kr. sedler herfor. Der blev holdt møde om overdragelsen i maj 2011. JSA har forklaret, at han blev kontaktet af T1 i januar 2011. Denne bad ham udføre papirarbejdet i forbindelse med overdragelsen af selskaberne. Overdragelsen blev udformet, så den skete pr. 1. november 2010. JSA fik 20.000 kr. for at udføre arbejdet med overdragelsen. Selve overdragelsen blev der ikke betalt penge for. På baggrund af disse forklaringer lægges det til grund, at papirarbejdet blev iværksat efter HM's forsvinden, mest sandsynligt i januar 2011, og at udgiften til papirarbejdet ikke oversteg ca. 30.000 kr.

T1's færden den 11. november 2010

T1 har forklaret, at han den 11. november 2010 sammen med HM kørte fra København mod Enø ved 17-tiden. De var kørende i Porsche Cayennen med HM som chauffør. På det tidspunkt var deres fælles bopæl Udsigtsbakken 2 i Næstved udlejet. Ifølge T1's forklaring tømte han bilen for alle deres ting, da de ankom til Enø. Der var tale om deres tasker samt de madvarer, han skulle bruge til at fremstille maden til sin cateringvirksomhed. Ifølge T1 var der mellem 6 og 10 plastik- og termokasser. T1 lagde desuden al maden i køleskabet.

T1 har videre forklaret, at han efter nogen tid fortalte HM, at han ville forlade ham, hvorefter HM smed en tallerken havregryn efter T1, tog sin jakke og nogle penge fra en pengekasse, der stod i soveværelset, og forlod hytten.

Retten tilsidesætter T1's forklaring som usandsynlig. Retten lægger navnlig vægt på, at det som foran anført må lægges til grund, at HM hverken befinder sig i udlandet eller har begået selvmord, og at han derfor er død.

T1 har i øvrigt ikke givet en troværdig forklaring på en række omstændigheder i relation til hændelsesforløbet den 11. november 2010. Eksempelvis har han ikke forklaret, hvorfor han ved ankomsten til Enø tømte bilen og lagde madvarerne i køleskabet, når han forinden havde bestemt sig til at meddele HM, at han forlod ham, og herefter køre ind til TC. Eller hvorfor HM forlod stedet uden at bære det Rolex Daytona ur, som det må lægges til grund, at han havde på tidligere på dagen. Det bemærkes herved, at begge HM's Rolexure er fundet efter hans forsvinden, herunder er Daytona-uret fundet hos TC på Jernalderen i Ballerup.

Retten bemærker videre, at det, hvis T1's forklaring om HM's forsvinden lægges til grund, ikke har sandsynligheden for sig, at HM efter samlivsbruddet ville acceptere, at T1 disponerede over Porschen, der tilhørte D. Det må tværtimod lægges til grund, at HM i stedet havde sikret sig rådigheden over Porschen og overladt det til T1 selv at finde ud af, hvordan han ville komme væk fra hytten. Endelig har T1 ikke forklaret om sine og HM's planer for deres ophold i dagene efter den 11. november 2010, idet huset på Udsigtsbakken var udlejet på ny fra den 12. november 2010 og nogle dage frem.

T1 har forklaret, at han forlod hytten i Porschen efter skænderiet med HM og kørte ind til TC i Ballerup, hvor han overnattede. T1 er ikke fremkommet med en forklaring på BE's observationer ved hytte 201 senere på aftenen, hvor han ser Porsche Cayennen og en hvid Mercedes Sprinter og tre mænd, der bar store kasser ud i Sprinteren. Det skal sammenholdes med, at T1 har forklaret, at hytten ikke bar præg af indbrud, og at intet var fjernet, da han den 12. november 2010 var på stedet og afleverede hytten.

På den foran anførte baggrund finder retten, at T1's forklaring om sin færden den 11. november 2010 om aftenen i sin helhed kan tilsidesættes som utroværdig.

Retten lægger i stedet til grund, at T1 den 11. november 2010 ved 19-tiden om aftenen, som anført i anklageskriftet, sammen med T2 i eller ved hytten på Enø efter forudgående aftale har slået HM ihjel og efter et stykke tid har forladt stedet i Porschen for at køre til Ballerup, hvor han efterlod sine telefoner hos TC. Forinden var hytten blevet gjort rent, formentlig med brintoverilte, hvorved det lykkedes at fjerne alle spor. På et tidspunkt samme aften kørte han retur til Enø, hvor han sammen med to medgerningsmænd fjernede liget af HM, der blev båret ud i varebilen sammen med en række effekter fra hytten, hvilket var det BE så. T1 kørte herefter på ny til Ballerup.

Ingen teleoplysninger eller forklaringer fra vidner om telefonsamtalerne med T1 og TC om aftenen den 11. november 2010 modsiger, at hændelsesforløbet er som anført, idet retten ikke tillægger forklaringen fra TC, der har givet T1 et alibi for den pågældende aften, nogen vægt.

Det anførte understøttes tillige af HR's forklaring om, at T1 allerede den 11. november 2010, kl. 19.42.02 ringede hende op og fortalte, at HM var gået. Hun fandt det mærkeligt, da T1 aldrig tidligere havde ringet til hende, når HM var gået, selvom det ifølge T1's egen forklaring var sket flere gange tidligere. Desuden var T1 allerede i denne samtale begyndt at tale om, hvem der skulle købe ejendommene og selskaberne, hvilket han også snakkede om, da de mødtes den 12. november om formiddagen på Udsigtsbakken. D har forklaret, at T1 den formiddag snakkede om, at ejendommene skulle sælges, og at han var sikker på, at HM ikke ville komme tilbage.

T2

RI's forklaring for retten fremstår troværdig. Ved vurderingen af forklaringens troværdighed har retten lagt vægt på, at forklaringen er i overensstemmelse med RI's tidligere afgivne indenretlige forklaring, og at RI er uhelbredeligt kræftsyg og derfor ikke kan have nogen interesse i at forklare i strid med sandheden. RI og T2 har samstemmende forklaret, at T2 besøgte RI den 2. februar 2011 i anledning af RI's fødselsdag dagen før. Retten lægger i overensstemmelse med RI's forklaring til grund, at T2 medbragte Ekstra Bladet for den 2. februar 2011, hvor HM's forsvinden var omtalt tillige med et billede af ham, og at T2 udtalte, at "han aldrig ville blive fundet", hvorefter han tog revolveren frem og sagde, at "han havde skudt ham med denne her". RI har forklaret, at T2 efterfølgende rensede revolveren i brintoverilte og gemte den i nærheden af RI's bopæl.

RI har den 6. september 2011 udpeget gemmestedet for politiet. På det tidspunkt havde politiet på baggrund af oplysninger fra BR to gange forgæves ransaget RI's bopæl for at finde våbnet. Revolveren var nedgravet og ladt med 4 Wadcutter patroner. Hos RI blev desuden fundet en flaske brintoverilte, som T2 ifølge RI's forklaring havde efterladt hos ham. De tekniske undersøgelser af revolveren og brintoverilteflasken har vist, at effekterne var uden spor af DNA og fingeraftryk.

RI's forklaring understøttes af, at der under ransagningen den 29. juni 2011 hos T2 blev fundet et våbenhylster. T2's forklaring på dette fund var i grundlovsforhøret, at "der er tale om et etui til en pistol. Etuiet har han selv lavet, mens han sad i fængsel. Der har aldrig været en pistol i etuiet." Under sagen har T2 forklaret, at han ikke vidste, at han havde det pågældende hylster, som han ikke husker, hvor stammer fra, men muligvis er lagt der af BR. Han har ikke set det før og har ikke skåret det til.

De tekniske erklæringer viser, at der er tale om et ældre fabriksproduceret våbenhylster, der efterfølgende er skåret til således, at sagens revolver passer i hylstret. Uden tilskæringen ville revolveren ikke passe i hylsteret. Der er konstateret indtrykninger i hylstret, der efter den tekniske erklæring og forklaring afgivet af politiets tekniker svarer til den i sagen omhandlede revolver eller et tilsvarende udformet våben med hensyn til aftrækkerbøjle, sigteskinne og en udfræsning på våbnet. Samtidig må det lægges til grund, at den fundne revolver er en speciel revolver derved, at den er ombygget fra at være en gas- og signalrevolver til at være et funktionelt skydevåben. Løbet, og ifølge politiets våbentechnikere formentlig også tromlen, er udskiftet. Retten lægger derfor til grund, at revolveren, der blev fundet hos RI, har været i det hylster, der blev fundet hos T2.

RI har endvidere forklaret, at T2 ved flere lejligheder fortalte ham i detaljer om, hvordan han havde parteret liget af HM, men at RI stoppede ham, da han ikke ønskede at høre om det og heller ikke i starten troede på T2's forklaring.

RI's forklaring understøttes på afgørende punkter af BR's forklaring. Det lægges til grund, at vidnerne kun har mødtes få gange, og at deres samstemmende forklaringer ikke er udtryk for, at de har koordineret disse. Der er tværtimod oplysninger om, at RI bebrejdede BR, at hun var gået til politiet med sin viden.

Det tidsmæssige forløb i forhold til mødet hos RI den 2. februar 2011 underbygges af BR's forklaring om, at T2 havde fortalt hende, efter udsendelsen TV2 Efterlyst var blevet vist den 31. januar 2011, fik han kolde fødder og tog revolveren med over til RI.

BR har blandt andet forklaret, at T2 i sensommeren 2010 fortalte hende, at han havde fået en "cutter-opgave", dvs. at han skulle slå en mand ihjel og partere ham, og at han skulle bruge 100.000 kr. til at købe udstyr for til brug for udførelsen af opgaven. Hun fik først vished for, hvem den dræbte var, da T2, efter udsendelsen Station 2 Efterlyst var vist, på hendes spørgsmål bekræftede, at det drejede sig om HM. BR har endvidere forklaret, at T2 fortalte hende, at liget var parteret i en VW LT varevogn og nedgravet, herunder at hovedet var nedgravet for sig selv. Hun har efterfølgende udpeget de steder, hvor liget ifølge T2 skulle være nedgravet, uden at politiet har fundet liget.

Efter det om BR oplyste, herunder karakteren af hendes forstraffe og hendes sygdomshistorie i øvrigt, må der ved vurderingen af vidnets troværdighed forholdes kritisk. Retten finder imidlertid, at BR, efter en samlet vurdering af hendes forklaring og på baggrund af det indtryk hun har givet i retten, fremstår som et troværdigt vidne.

Retten har herved lagt afgørende vægt på, at BR henvendte sig til politiet med et ønske om at afgive forklaring om en alvorlig sag allerede den 1. februar 2011, dvs. dagen efter TV2-udsendelsen Efterlyst blev vist. Da hun to dage senere fik svar vedrørende sin forespørgsel om mulighederne for vidnebeskyttelse, kom hun samme dag, dvs. den 3. februar 2011, til afhøring hos efterforskerne på sagen. En politibetjents forklaring om BR's spontane oplysninger i patruljevognen understøtter, at hendes henvendelse til politiet havde sammenhæng med, at T2 efter udsendelsen over for hende bekræftede, at hans fortælling om det drab, han havde udført på bestilling, drejede sig om HM.

Den 11. februar 2011 var BR på ny i kontakt med politiet, hvor hun oplyste, at der var kommet flere oplysninger i sagen, herunder oplysningen om, at T2 havde afleveret revolveren hos RI. Aflytningen af telefonsamtalen den 13. februar 2011 mellem BR og hendes søster understøtter, at BR forklarer om ting, som hun har fået fortalt af T2, idet samtalen, hvori hun gengiver en række af de informationer, som hun har givet politiet den 11. februar 2011, fandt sted på et tidspunkt, hvor hun ikke vidste, at hendes telefon blev aflyttet.

Desuden er det af betydning for rettens vurdering af vidnets troværdighed, at uanset at flere af de oplysninger hun har givet politiet, herunder om findestedet for ligdelene, ikke har kunnet bekræftes, så har en række af hendes øvrige oplysninger kunnet bekræftes af faktiske fund eller dokumentbevis. Dette gælder blandt andet lånet på 100.000 kr. fra TC til T1, der ifølge BR's forklaring skulle bruges af T2 til dækning af hans udgifter i forbindelse med drabet på HM, og af fundet af revolveren hos RI.

Derudover har BR's oplysninger om indkøb af effekter i form af eldrevet værktøj, cykel og cykeltrailer og ommaling af denne, presenninger og syl kunnet bekræftes ved fund af kvitteringer og effekter. De manglende fund af indkøbte gps'er, savklinger og dele af det indkøbte værktøj understøtter tillige, at der er brugt effekter, som senere er bortskaffet, da de har kunnet bruges som bevis for partering af HM. Med hensyn til indkøbene bemærkes, at T2, der i efteråret 2010 var blevet prøveløsladt og modtog kontanthjælp, som han supplerede op med indtægter fra kriminell aktivitet, ikke i sin økonomi synes at have haft råd til at købe dette værktøj m.v., og at midlerne til indkøb af disse ting, som foran anført må stamme fra TC.

Endelig lægger retten betydelig vægt på, at T2's egen forklaring om, at effekterne blandt andet blev indkøbt som led i et seksuelt rollespil med BR, efter hendes forklaring og det indtryk retten fik af vidnet og hendes oplysninger om parrets seksualliv, må tilsidesættes som savnende sandsynlighedens præg. Hans forklaring om, at han er blevet domineret af BR tilsidesættes ligeledes som utroværdig.

BR's forklaring, om at overdragelsen af selskaberne skete som led i betalingen for drabet, bestyrkes af, at TC ifølge PSA's forklaring henvendte sig til ham få dage efter T1 og T2's anholdelse og bad om at få udleveret alle dokumenter vedrørende Ino Invest og Hellerup Invest, herunder bogføringen. Vidnet undrede sig over, at TC mødte op, idet papirerne vedrørte både T1, T2 og en tredje person. TC var direktør i Hellerup Invest, men havde formelt ikke noget med Ino Invest at gøre. Retten lægger således til grund, at overdragelsen af selskaberne til T2 skete som led i T1 betaling af T2 for udførelsen af drabet på HM.

T2's færd den 11. november 2010

Retten finder, at oplysningerne om T2's færd den 11. november 2010, dvs. teleoplysningerne, billederne fra hans overvågningskameraer, samt hans datatrafik, ikke udelukker, at han kan have været på gerningsstedet i tidsrummet mellem kl. 18.30 og 19.30 for at dræbe HM. Det bemærkes herved, at det efter bevisførelsen og de fund, der er gjort hos T2 i forbindelse med ransagningen på hans adresse, må lægges til grund, at T2 har en stor teknisk indsigt og IT-mæssig kunnen, der ville kunne sætte ham i stand til at manipulere med det installerede overvågningsudstyr med videre.

T2 er ikke tidligere dømt for personfarlig kriminalitet, men har siddet i fængsel i mange år for narkokriminalitet. Han har ikke under denne sag villet lade sig mentalundersøge. Efter de oplysninger, der er fremkommet under sagen, herunder advarslen fra T2's tidligere forlovede til BR, samt den frygt flere vidner under sagen har udtrykt for T2, og de forklaringer, der er afgivet om hans reaktionsmønster, sammenholdt med hans store interesse for skydevåben, finder retten, at T2 ville være i stand til at begå drab som beskrevet i anklageskriftet.

Konklusion

Efter det foran anførte, finder 6 nævninger og 3 dommere det herefter bevist, at HM er dræbt med et eller flere skud i hovedet med den revolver, der blev fundet hos RI, og at drabet blev udført af T2 på anmodning af og efter aftale med T1, hvorved bemærkes, at aftalen med T1 tillige indebar bortskaffelse af liget. Derimod finder retten, at det ikke er fuldt tilstrækkeligt bevist, at HM, før han blev skudt, blev stukket med en syl eller slået med stumpe redskaber. Retten finder det endvidere bevist, at begge de tiltalte har medvirket til at anbringe liget af HM i en varebil og transportere det væk fra hytten på Enø i samme. Efter de af BR og RI afgivne forklaringer og under hensyn til T2's indkøb af værktøj finder retten, at der er ført tilstrækkeligt bevis for, at HM's lig er parteret af T2. Et flertal på 5 nævninger og 3 dommere finder det bevist, at parteringen er sket med T1's

indforståelse, idet han ved sin aftale med T2 om bortskaffelse af liget af HM har accepteret muligheden af, at liget i den forbindelse kunne blive parteret. 1 nævning finder det ikke bevist, at T1 havde accepteret denne mulighed.

Retten bemærker, at det forhold, at BE ikke hørte skud den pågældende aften, efter det oplyste om hans hørenedsættelse og indholdet af de lydfiler, der er afspillet i retten, ikke udelukker, at der er afgivet skud, f.eks. inde i hytten.

På baggrund af det ovenfor anførte og efter udfaldet af stemmeafgivningen er T1 og T2 skyldige i drab efter straffelovens § 237, i det ovenfor anførte omfang (forhold 1), samt skyldige i overtrædelse af straffelovens § 139, stk. 1 (forhold 5). 6 nævninger og 3 dommere har som konsekvens heraf i øvrigt har fundet de tiltalte skyldige i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, ved at have besiddet og anvendt revolveren (forhold 2), ligesom T2 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, ved at have besiddet revolveren hos RI (forhold 4).

6 nævninger og 3 dommere har endvidere fundet T1 skyldig i dokumentfalsk efter straffelovens § 171, begået over for Statsforvaltningen Hovedstaden, ved den 18. november 2010 på en bevilling til skilsmisse uden forudgående separation at have skrevet under som HM, idet T1 har erkendt at have underskrevet skilsmissepapirerne med HM's navn på et tidspunkt, hvor han som anført under forhold 1 havde dræbt HM (forhold 3).

Derfor bestemmes:

De tiltalte T1 og T2 er skyldige efter anklageskriftet, dog ikke i fuldt omfang i forhold 1.

Kendelsen blev udleveret til de tiltalte, anklagerne og forsvarerne.

Anni Højmark

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETTE I NÆSTVED, den 4. marts 2013

Sanne Østergaard
kontorfuldmægtig